

Terug van weggeweest: eigentijdse gezinsvieringen in Elsum

Ruim 40 jaar geleden zag in de parochie Elsum de eerste kinderviering het licht onder pastoor Fons Houtmeyers. Vanuit naburige parochies en zelfs van buiten Geel kwamen jonge gezinnen, maar evenzeer de iets minder jeugdige kerkgangers genieten van eigentijdse vieringen waarin kinderen de prominente plaats mochten innemen. Elsum had in die tijd elke zondag een goed gevulde kerk. De werkgroep die de kindervieringen voorbereidde, wijzigde in die 40 jaren uiteraard van samenstelling. De pioniers van het eerste uur ruilden hun plekje stelselmatig in voor nieuwe medewerkers die - net als pastoor Houtmeyers en zijn startploeg - sterk geloofden in de kracht van deze meer hedendaagse en vlot verstaanbare vieringen.

Doorheen de jaren vonden in de kindervieringen— net als in de andere vieringen trouwens - grote verschuivingen plaats. Mensen zagen in hun drukke agenda's minder tijd en ruimte voor een zondags uurtje 'geloofsbeleving' of zochten een andere manier van stilvallen met het gezin. De laatste jaren spraken we in Elsum al niet meer van 'kindervieringen' doordat er simpelweg veel minder kinderen waren. We noemden het liever 'gezinsvieringen'. Ook al waren er de meeste zondagen wel enkele gezinnen met hun kinderen in de Elsum-kerk, toch was de meerderheid van onze trouwe kerkgangers al even de 50 gepasseerd. Laat ons echter vooral duidelijk stellen dat de leeftijd totaal niets afdeed aan hun enthousiasme in onze interactieve vieringen... Waar de micro trotseren aanvankelijk voor wat ongemak zorgde, werd dat na verloop van tijd iets wat er gewoon bij hoorde. We hadden oprecht enthousiaste kerkgangers die spontaan pluimen op onze hoed staken na een geslaagde viering, na een 'rakende' getuigenis, na een fijne activiteit, na een mooie bezinningstekst die iets van binnen had getriggerd... Een heel dankbaar publiek waar we ons altijd met veel plezier vrijwillig voor mochten inzetten.

De gezinsvieringen van Elsum waren al die tijd ook vooral een plek van verbinding tussen mensen. Er werd heel wat lief en leed gedeeld binnen het kerkgebouw en buiten aan de kerkdeur. Mensen 'droegen' mekaar in moeilijke momenten van afscheid en pijn, maar bleven na de mis ook talrijk hangen op de gezellige vakantiecepties of andere momenten waar we iets te vieren hadden. En dan smulden we overvloedig van al het lekkers dat onze kerkgangers zelf hadden gebakken of gekocht. We stonden als ploeg telkens weer versted van de tijd die werd besteed aan het bakken van taarten en wafels, aan het versieren van cupcakes, aan het smeren van sandwiches... Warme momenten van fijne verbinding, altijd weer...

Ook aan 'solidariteit' geen gebrek in Elsum. We hadden nooit een tekort aan potten zelfgemaakte soep bij onze 'soep-op-de-stoep-acties' voor het goede doel. Op den duur wisten we maar al te goed wie van onze vaste kerkgangers superlekkere asperge- of wortelsoep kon koken of heerlijke soep van de verse tomaten uit den hof met veel balletjes erin. Ook bij vb. de kerstinzamelingen voor MIN werd steevast gul geschonken. Delen... of het nu materieel of gevoelsmatig was, het gebeurde al die tijd als vanzelfsprekend.

En toen kwam corona...

Wie had ooit durven denken dat kerken zelfs gewoon volledig zouden gesloten worden? En dat net in tijden waar mensen zoveel nood hadden aan gebed en aan mekaar...

Het gevreesde virus zette alles op zijn kop, niet alleen voor onze gezinsvieringen maar voor de hele wereld. We moesten eerst allemaal een lange tijd 'in ons kot' blijven en toen het leven na verloop van tijd terug wat meer open werd gesteld, was dat aanvankelijk in de kerken toch slechts voor maximaal 15 personen. Het was moeilijk te vatten allemaal. We beslisten onze gezinsvieringen in die prille versoepelingsperiode niet terug op te starten, omdat we met verteller, tekstschrijver, knutselaar, zanger en voorganger al direct één derde van de beschikbare plekken zouden inpalmen... En die plaatsen wilden we liever laten aan onze vaste kerkgangers die het opnieuw kunnen samenkomen in de kerk (al was het dan in zeer beperkte kring) zo nodig hadden om hun angsten en verdriet bij God kwijt te kunnen of gewoon al eens mensen te zien om de snijdende eenzaamheid te verdrijven.

Als ploeg gebruikten wij die late corona-periode om onze eigen werking onder de loep te nemen, in overleg met mensen van de pastorale eenheid. Dat overleg bracht ons ietwat onverwacht in woelige wateren, waarna we toch aan het twijfelen gingen of we onze schouders er nog opnieuw zouden onder zetten. En de Elsum-kerkgangers wisten de andere manier van vieren - met misblaadjes om mee te volgen en zonder onze typische interactieve activiteiten - ook wel te smaken blijkbaar. Dus misschien was het gewoon 'goed' geweest en was het nu inderdaad tijd voor iets anders.

We moesten het allemaal even laten bezinken. Maar stoppen met onze gezinsvieringen: zo simpel bleek dat in ons gevoel dan toch ook weer niet te zijn. Onze missie om de waarden en de woorden van die Jezus Christus - als mens tussen de mensen, in al zijn eenvoud - op een creatieve, enthousiaste, eigentijdse en vooral vlot verstaanbare manier bij de mensen te willen blijven brengen... Ze liet ons niet los. Ze bleef aan ons vel trekken.

Want los van de twijfel die er even was (en die voor sommigen misschien nog niet volledig is weggeëbd) beseffen we - meer dan ooit tevoren - dat het mee verkondigen van een positieve boodschap in deze soms niet zo makkelijke tijden onszelf ook als mens verrijkt. Te midden van de drukte van het hedendaagse leven doen de voorbereidende vergaderingen met de ploeg ons telkens weer stilvallen en brengen ons zo bij onze eigen kern. De grote verbondenheid binnen de ploeg, maar ook binnen onze Elsum-kerk voelt als een te kostbare parel om kwijt te spelen. We vertrouwen erop dat er nog altijd mensen zijn die zich – net als wij - goed voelen bij onze manier van samen-zijn en samen-vieren, zonder al te strakke religieuze en liturgische voorschriften. Wij hadden uit de evangelies immers ook onthouden dat Jezus zelf ook niet zo'n fan was van te strikte regels en dat hij vooral mens onder de mensen wou zijn. Voor hem draaide het om goedheid en barmhartigheid, om Liefde met de grote L. En die kernboodschap, daar draait het tenslotte ook voor ons altijd om.

En zo groeide de beslissing om de draad toch weer op te nemen en er met nieuw enthousiasme en grote goesting opnieuw voor te gaan! We zullen er evenwel niet meer elke zondag staan. We stappen over van een wekelijkse viering naar zo'n twee vieringen per maand. Twee vaste zondagen (wat ons aanvankelijk het makkelijkste leek) bleek niet haalbaar bij het opstellen van de voorgangerslijsten voor de ganse pastorale eenheid. Daarom zullen we vanaf nu de data van onze gezinsvieringen via een kalender goed op voorhand kenbaar gaan maken.

De voorbije 26^e september waren we al een eerste maal – onaangekondigd – van de partij tezamen met pastoor Jan. Het deed deugd weer terug actief te zijn in onze vertrouwde omgeving tussen ons bekend volk. Jammer genoeg werden we tegelijk ook geconfronteerd met meerdere voorheen vast ingevulde plekken die nu pijnlijk leeg waren. Enkele trouwe kerkgangers zijn immers in volle coronatijd overleden zonder dat we er op een warme en verbonden manier konden afscheid van nemen. Wat een gemis... Hopelijk vonden familie en vrienden ondanks de strenge coronamaatregelen toch hun eigen manier om mekaar in dat grote verdriet nabij te zijn.

En laten we hier ineens ook eens zuster Mieke heel veel warme groetjes doen van onze hele ploeg. Zuster Mieke was elke week trouw op post in onze gezinsvieringen, maar ze verhuisde na het betreurd overlijden van haar trouwe metgezel zuster Mia naar Lier. We weten dat ze het Geelse parochieblad nog altijd toegestuurd krijgt en we weten ook dat ze onze gezinsvieringen en de warme sfeer in Elsum zo erg mist... Wel zuster Mieke, wij missen jou ook!

En nu terug naar de essentie van dit artikel... De aankondiging van onze nieuwe start! **Onze eerstvolgende gezinsviering zal doorgaan op zondag 24 oktober en die dag gaan we ineens ook een feestelijk tintje meegeven. We trakteren jullie na de viering graag op een lekkere tas koffie of chocomelk met iets zoets erbij en we creëren zo een moment om wat bij te praten en mekaar weer te ontmoeten.** We kijken er als ploeg met een dankbaar en blij hart naar uit. We hopen met deze aankondiging misschien ook nieuwe mensen aan te trekken die eens graag willen proeven van wat zo'n eigentijdse viering hen misschien te bieden heeft. Hoe zeggen ze dat ook weer: "Baat het niet, het schaadt ook niet."

En tot slot doen we hier tegelijk ook nog een warme oproep. Iedereen die in de toekomst graag mee zijn schouders zet onder de creatie van eigentijdse, hedendaagse vieringen is heel erg welkom om onze ploeg te komen versterken. Nieuw bloed brengt nieuwe ideeën en op die manier ook weer nieuwe mogelijkheden. We zien iedereen met een frisse blik en een open geest maar wat graag komen! We kunnen alle talenten gebruiken: vertellers, tekstschrijvers, knutselaars, zangers... Wie zich geroepen voelt om op één of andere manier mee te werken, aarzel aub niet om contact op te nemen met Lief Mannaerts (lief.mannaerts@gmail.com). Je bent echt meer dan welkom!

Lieve mensen, we zouden het heel fijn vinden jullie warm te mogen ontvangen in onze Elsum-kerk op zondag 24 oktober om 10u30! Het zou ons in elk geval deugd doen. En hopelijk jullie ook!

Een hartelijke groet van de ganse ploeg van de gezinsvieringen van Elsum!

Gemakshalve geven we hier alvast voor 2021 de zondagen met een eigentijdse gezinsviering in Elsum:

- 31/10/2021
- 21/11/2021
- 28/11/2021
- 12/12/2021
- 25/12/2021